REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
Zagreb, Trg Johna Fitzgeralda Kennedyja 11

P-702/2017-42

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Trgovački sud u Zagrebu, po sutkinji Aleksandri Gumzej, na temelju pisanog prijedloga više sudske savjetnice Teodore Gregurić Šoštarić, u pravnoj stvari tužitelja CROATIA OSIGURANJE d.d., OIB: 26187994862, Zagreb, Vatroslava Jagića 33, protiv tuženika EUROHERC OSIGURANJE d.d., OIB: 22694857747, Zagreb, Ulica grada Vukovara 282, kojeg zastupa punomoćnik Zvonimir Matić, odvjetnik u Grgić & Partneri odvjetničko društvo d.o.o., Zagreb, Ulica grada Vukovara 282, radi isplate iznosa od 889,27 EUR, nakon javne glavne rasprave zaključene 22. rujna 2026. u prisutnosti punomoćnika tužitelja i punomoćnika tuženika, 27. listopada 2026.

presudio je

I. Nalaže se tuženiku isplatiti tužitelju iznos od 805,18 EUR sa zakonskim zateznim kamatama od 3. prosinca 2014. do 31. srpnja 2015. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena, od 1. kolovoza 2015. do 31. prosinca 2022. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, od 1. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 30. prosinca 2023. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana.

II. Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev u dijelu u kojem tužitelj traži da se tuženiku naloži isplatiti iznos od 84,09 EUR sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od 3. prosinca 2014. pa do isplate, u roku od 8 dana.

III. Nalaže se tuženiku naknaditi tužitelju troškove parničnog postupka u iznosu od 398,17 EUR sa zateznim kamatama na taj iznos od 27. listopada 2026. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana.

IV. Odbija se kao neosnovan tužiteljev zahtjev za naknadu troškova parničnog postupka u odnosu na trošak sudskih pristojbi.

V. Odbija se kao neosnovan tuženikov zahtjev za naknadom troškove parničnog postupka u iznosu od 1.312,50 EUR sa zakonskim zateznim kamatama.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi od 24. ožujka 2017. navodi da se 30. rujna 2014. u Orebiću dogodila prometna nesreća u kojoj su sudjelovali Mato Sillić upravljajući vozilom registarske oznake DU 899 EB osiguranim kod tuženika policom osiguranja broj 0810113960 i Miro Ravlić upravljajući vozilom registarske oznake DU 697 GB osiguranim kod tužitelja policom kasko osiguranja broj 024626045073. Tužitelj ističe da se u trenutku štetnog događaja vozilo osiguranika tuženika nepropisno kretalo kolnikom D-414 na način da se nije kretao sredinom svoje obilježene prometne trake, u trenutku dok ga je osiguranik tužitelja pretjecao, zbog čega je došlo do kontakta između desne bočne strane vozila osiguranika tuženika i lijeve bočne strane osiguranika tužitelja. Povodom predmetnog štetnog događaja da je PU dubrovačko-neretvanska za oba sudionika izdala obvezni prekršajni nalog te da je u povodu prigovora Prekršajni sud u Metkoviću donio dvije osuđujuće presude i to broj PpP-148/14 protiv osiguranika tuženika i broj PpP-147/14 protiv osiguranika tužitelja. Nadalje, da je tužitelj svom osiguraniku na temelju kasko police osiguranja 2. prosinca 2014. isplatio štetu na vozilu nastalu u prometnom štetnom događaju u iznosu od 1.778,55 EUR (ranije: 13.400,47 kuna), čime su na tužitelja prema odredbi članka 963. Zakona o obveznim odnosima prešla sva prava osiguranika prema osobi koja je na bilo koji način odgovorna za štetu. Tužitelj smatra da je za nastanak štetnog događaja osiguranik tuženika odgovoran prema procjeni tužitelja u omjeru od 50% te od tuženika u ovome postupku potražuje 50% iznosa štete koju je isplatio svom osiguraniku. S obzirom na to da je u izvansudskom postupku tuženik odbio regresni zahtjev tužitelja kao neosnovan, tužitelj predlaže da sud usvoji tužbeni zahtjev i naloži tuženiku da tužitelju isplati iznos od 889,27 EUR s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama od 3. prosinca 2014. pa do isplate.

2. Tuženik je u odgovoru na tužbu od 31. kolovoza 2017. priznao pasivnu legitimaciju i nastanak štetnog događaja, ali je osporio pravnu osnovu i visinu tužbenog zahtjeva. Naime, tuženik je osporio činjenične navode tužbe o nastanku štetnog događaja, kao i da bi za nastanak štetnog događaja bio odgovoran vozač vozila osiguranog kod tuženika u omjeru 50%, navedeno s obzirom na to da je u cijelosti nepoznata dinamika nastanka štetnog događaja te je stoga tuženik opreza radi istaknuo prigovor isključive odgovornosti osiguranika tužitelja za nastanak štetnog događaja. Također, tuženik je osporio tijek zatraženih zakonskih kamata od 3. prosinca 2014. kao dana plaćanja s obzirom na to da se tužitelj obratio tuženiku u mirnom postupku tek 19. listopada 2016. pa da stoga kamata ne može početi teći u odnosu na tuženika prije nego li je tuženik uopće bio upoznat o postojanju možebitne obveze. S tim u vezi, tuženik ukazuje na odredbu članka 5. stavka 2. Sporazuma o postupanju pri postavljanju i ostvarivanju međusobnih regresnih potraživanja (dalje u tekstu: Sporazum) kojom je propisano da ako društvo obrađivač postavi regresni zahtjev izvan roka od 90 dana od dana izvršene isplate, zatezne kamate da teku od 45 dana od primitka regresnog zahtjeva. Tužitelj da je dostavio dokaz o isplati od 2. prosinca 2014. te odštetni zahtjev upućen tuženiku od 19. listopada 2016. Budući da iz navedenoga nesporno proizlazi da tužitelj nije postupio u skladu s odredbom članka 2. stavka 3. Sporazuma kojom je propisano da je rok za podnošenje regresnog zahtjeva 90 dana od dana izvršene isplate, tuženik smatra da se treba primijeniti članak 5. stavak 2. Sporazuma prema kojemu kamata može teći protekom roka od 45 dana od dana obraćanja tuženiku u mirnom postupku. Stoga predlaže odbiti tužitelja sa zatraženim zakonskim zateznim kamatama. Također, predlaže odbiti tužiteljev tužbeni zahtjev kao neosnovan uz obvezu da tuženiku nadoknadi troškove parničnog postupka.

3. S obzirom na odredbu članka 315. stavku 3. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine", broj: 53/91., 91/92., 58/93., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 02/07., 84/08., 96/08., 123/08., 57/11., 148/11., 25/13., 89/14., 70/19., 80/22., 114/22., 155/23. i 146/25., dalje u tekstu: ZPP) glavna rasprava morala je početi iznova budući da je ročište održano pred sudom u izmijenjenom sastavu, a što je sud i utvrdio raspravnim rješenjima od 4. ožujka 2021. i 22. rujna 2026.

4.1. Sud je izveo dokaze čitanjem sljedećih isprava: police automobilskog kaska br. 024626045073 (list 3 spisa), izvješća s podacima o prometnoj nezgodi (list 4 spisa), prijave štete i odštetnog zahtjeva iz osiguranja automobilskog kaska (listovi 5-6 spisa), zapisnika o očevidu Ministarstva unutarnjih poslova, Policijske uprave dubrovačko-neretvanske, Postaje prometne policije Ston, broj: 511-03-08-OB/3-34-2014. od 4. listopada 2014. (listovi 7-11 spisa), zapisnika o ispitivanju alkohola, opojnih droga ili lijekova u organizmu (list 12 spisa), preslike vozačke dozvole Mire Ravlića (list 13 spisa), preslike prometne dozvole za vozilo Mazda 6 registarske oznake DU 697-GB (list 14 spisa), izjave Mire Ravlića kao vlasnika oštećenog vozila (list 15 spisa), zapisnika o izvidu štete broj: 62-AK-12896/2014 (listovi 16-17 i 19-20 spisa), izvida štete za internu upotrebu (list 18 spisa), računa- otpremnice br. 920/v1/1 Perak auto d.o.o. (listovi 21-22 spisa), naloga za doznaku po šteti 62-AK-12896/2014/1 uz izvadak po transakcijskom računu (listovi 25-26 spisa), dopisa tuženiku- regresni zahtjev od 19. listopada 2016. (list 27 spisa), dopisa tuženika od 20. listopada 2016. (list 28 spisa), Uvjeta za osiguranje automobilskog kaska (listovi 29-30 spisa), Sporazuma o postupanju pri postavljanju i ostvarivanju međusobnih regresnih potraživanja (listovi

39-40 spisa). Sud je izvršio uvid u fotografije oštećenog vozila Mazda (listovi 23-24 spisa) te pročitao spis Prekršajnog suda u Korčuli poslovni broj IIP-147/14.

4.2. Također, u dokaznom postupku zamolbenim putem pred Općinskim sudom u Dubrovniku- Stalna služba u Korčuli izveden je dokaz saslušanjem svjedoka Mate Silića (listovi 73-74 spisa), Mire Ravlića (listovi 74-75 spisa) i Juroslava Bikića (list 75 spisa) te je sud pročitao zapisnike o saslušanjima navedenih svjedoka.

4.3. Sud je izveo dokaz vještačenjem po stalnom sudskom vještaku za cestovni promet i procjenu motornih vozila Anti Zečiću, dipl.ing. te je pročitao nalaz i mišljenje vještaka od 29. prosinca 2022. (listovi 84-88 spisa), nadopunu nalaza i mišljenja od 24. ožujka 2023. (list 97 spisa) te je vještak usmeno saslušan na ročištu za glavnu raspravu 22. rujna 2026. (listovi 105-106 spisa).

5. Sud u dokaznom postupku nije izveo dokaz saslušanjem svjedoka Josipa Obradovića i Branimira Jakića s obzirom na to da predloženi svjedoci nisu bili očevici prometne nesreće, a da su do njihova dolaska na mjesto prometne nesreće i obavljanja policijskog očevida od strane predloženih svjedoka oba vozila sudionika predmetne prometne nesreće bila pomicana. Ovdje također valja istaknuti da je na ročištu održanom 22. rujna 2026. tužitelj, a koji je predložio da se navedeni svjedoci saslušaju, od tog dokaznog prijedloga odustao, nakon čega je njihovo saslušanje predložio tuženik koji se pak u odgovoru na tužbu protivio njihovom saslušanju iz razloga koje je naveo i sud. Također, odbijen je prijedlog tuženika za izvođenjem vještačenja po drugom vještaku iz razloga koje će sud navesti u nastavku obrazloženja.

6. Tužbeni zahtjev je djelomično osnovan.

7. Predmet spora je regresni zahtjev tužitelja za isplatu iznosa od 889,27 EUR s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama. Iznos koji tužitelj potražuje u ovome postupku predstavlja 50% iznosa koji je tužitelj isplatio Miri Ravliću kao svojem osiguraniku na temelju kasko police osiguranja za imovinsku štetu nastalu u predmetnom štetnom događaju. Dakle, riječ je o zahtjevu s osnove subrogacije u smislu odredbe članka 963. stavka 1. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine", broj: 35/05., 41/08., 125/11., 78/15., 29/2018., 126/2021., 114/2022., 156/2022., 145/2023., 155/2023. i 69./2026., dalje u tekstu: ZOO).

8. Među strankama nije sporno da se 30. rujna 2014. dogodila prometna nesreća u kojoj su sudjelovala vozila osigurana kod parničnih stranaka te da je na vozilu osiguranika tužitelja nastala imovinska šteta. Slijedom navedenoga, nije sporna ni aktivna ni pasivna legitimacija stranaka. Konačno, tuženik tijekom postupka nije osporio ni da je tužitelj svome osiguraniku nadoknadio štetu nastalu u predmetnom štetnom događaju u iznosu od 1.778,55 EUR.

9. Među strankama je sporna pravna osnova i visina tužbenog zahtjeva, konkretno sporno je koji od osiguranika parničnih stranaka je odgovoran za predmetni štetni događaj te visina štete nastale na vozilu osiguranika tužitelja.

10.1. Odredbom članka 1045. stavka 1. ZOO-a propisano je da tko drugome prouzroči štetu, dužan je naknaditi je ako ne dokaže da je šteta nastala bez njegove

krivnje. Odredbom članka 1046. ZOO-a propisano je da je šteta umanjenje nečije imovine (obična šteta), sprječavanje njezina povećanja (izmakla korist) i povreda prava osobnosti (neimovinska šteta). Da bi postojala odgovornost za štetu, moraju se ispuniti opće pretpostavke odgovornosti za štetu, a to su: subjekti odgovornosti za štetu, štetna radnja štetnika, šteta, uzročna veza i protupravnost štetne radnje.

10.2. Odredbom članka 1072. stavak 1. ZOO-a propisano je da kad je šteta prouzročena pogonom dvaju ili više vozila, svu štetu snosi vlasnik vozila koji je isključivo kriv za štetni događaj, a ako postoji obostrana krivnja, svaki vlasnik odgovara drugomu za njegovu štetu razmjerno stupnju svoje krivnje (stavak 2.).

11. Da bi utvrdio odgovornost za predmetni štetni događaj i visinu štete nastale na vozilu osiguranika tužitelja, sud je tijekom dokaznog postupka pročitao isprave u spisu, saslušao svjedoke i izveo dokaz vještačenjem po vještaku prometne struke.

12.1. Svjedok Mato Silić (listovi 73-74 spisa) je u bitnome iskazao da je svojim vozilom upravljao na svojoj kolničkoj traci, a da se vozilo koje ga je pretjecalo u jednom trenutku približilo njegovom vozilu i prilikom tog približavanja da je došlo do manjeg kontakta između vozila. Navodi da se ne sjeća točno gdje je vozilo koje je pretjecalo udarilo u njegovo vozilu, ali da je moguće da je udarilo u retrovizor, kao i da se ne sjeća kojim je dijelom vozilo u pretjecanju udarilo u njegovo vozilo. Ističe da je šteta na njegovu vozilu bila neznatna, a također da je šteta na vozilu koje je pretjecalo bila mala. Svjedok je iskazao da je vozio dopuštenom brzinom te da se ne sjeća je li vozilo koje je pretjecalo upalilo pokazivač smjera.

12.2. Svjedok Miro Ravlić (listovi 74-75 spisa) je u bitnome iskazao da je propisno vršio radnju pretjecanja na mjestu gdje je isprekidana crta i gdje je bilo pregledno za pretjecanje. Istaknuo je da je duže vrijeme pratio vozilo ispred sebe i da je uočio da je često s manjim dijelom prelazilo središnju crtu. Nadalje, u dijelu kada se vozilo ispred njega propisno kretao, dakle kada je bilo pomaknuto s crte i na preglednom dijelu ceste, na udaljenosti od njegovog vozila od otprilike 10 metara, da je započeo radnju pretjecanja i u trenutku kada je njegovo vozilo već dijelom preteklo to vozilo i to za dužinu njegovog poklopca motora (haube), vozilo koje je pretjecalo je ponovno skrenulo u svoju lijevu stranu, prešlo isprekidanu crtu i tada da je došlo do kontakta. Pri tome da je vozilo koje je pretjecao svojom lijevom prednjom stranom udarilo u desnu stranu njegovog vozila, a budući da je pretjecao i kretao se brže od vozila koje je pretjecao, vozilo koje je pretjecalo je ostrugalo njegovo vozilo i to prednja i stražnja vrata, pragove te desni retrovizor, a nije se mogao sjetiti je li bio ostrugnut i zadnji blatobran. Ističe da je radnju pretjecanja obavio po pozitivnim propisima, dakle da je upalio pokazivač smjera te sve ostale radnje za pretjecanje, a i da je vozio dopuštenom brzinom od 70 km/h ili 80 km/h. Navodi da je protiv njega vođen prekršajni postupak u kojem je angažiran prometni vještak koji je utvrdio da nije kriv te je dobio oslobađajuću prekršajnu presudu.

12.3. Svjedok Juroslav Bikić (list 75 spisa), a koji je vozio ispred Mate Silića te kojega je Miro Ravlić također pretekao u vrijeme nastanka štetnog događaja, u svome je iskazu naveo da nije ništa vidio, u smislu da nije vidio na koji je način nastala šeta na vozilu osiguranika tužitelja. Naveo je da je bio nazočan kad je došla policija te da je

prilikom sudara na vozilu Mire Ravlića bila iscrtana njegova desna strana vozila, a da mu se čini da je bio oštećen i retrovizor.

12.4. S obzirom na to da je svjedok Mate Silić u svome iskazu naveo da se kretao svojom kolničkom trakom, dok je svjedok Miro Ravlić iskazao da je do kontakta došlo kad je prilikom radnje pretjecanja vozilo kojim je upravljao osiguranik tuženika skrenulo u svoju lijevu stranu i prešlo preko isprekidane linije te pri tome ostrugalo desnu stranu njegovog vozila, razvidno je da se iskazi svjedoka Mate Silića i Mire Ravlića razlikuju oko načina nastanka štetnog događaja te je stoga odlučnu činjenicu o položaju i smjeru kretanja vozila osiguranika parničnih stranaka sud mogao utvrditi samo izvođenjem vještačenja po vještaku prometne struke. U odnosu na svjedoka Juroslava Bikića, budući da nije imao saznanja o načinu nastanka štete na vozilu osiguranika tužitelja, sud njegov iskaz nije posebno cijenio.

13. Rješenjem ovoga suda od 8. prosinca 2021. određeno je izvođenje dokaza prometnim vještačenjem po stalnom sudskom vještaku Anti Zečiću (dalje u tekstu: vještak), vlasniku obrta Niko na okolnost dinamike nastanka štetnog događaja i visine štete.

14. Vještak je u svome nalazu i mišljenju od 1. prosinca 2022., a koje je zaprimljeno na ovome sudu 29. prosinca 2022., naveo da iz policijskog izvješća (listovi 7-11 spisa) proizlazi da je prilikom sudara došlo do primarnog kontakta između desnog bočnog dijela vozila MAZDA u predjelu prednjih desnih vrata i prednjeg lijevog dijela vozila RENAULT u predjelu prednjeg lijevog blatobrana. Nadalje, da je kolnik na mjestu prometne nezgode podijeljen isprekidanom središnjom linijom na dva jednaka kolnička traka koji su namijenjeni za kretanje vozila u oba smjera te da je van sjevernog ruba kolnika na udaljenosti oko 150 m od nastanka štetnog događaja postavljen prometni znak "ograničenje brzine 80 km/h", no vještak je naveo da se zbog nedostatka materijalnih dokaza ne može točno utvrditi mjesto prometne nezgode kao ni brzina kretanja vozila. Analizom vrste i obima oštećenja desne bočne strane vozila osiguranika tužitelja (Mazda) i izvida štete, vještak je utvrdio da evidentno nema povećanja dubine oštećenja gledano od prednje prema zadnjoj strani vozila Mazda koje se kretalo većom brzinom u odnosu na vozilo Renault, što ukazuje da je jedini tehnički održiv uzrok nastanka štetnog događaja skretanje vozila Renault ulijevo i nalet svojim prednjim lijevim dijelom u desni bočni dio vozila Mazda. U odnosu na visinu štete na vozilu Mazda, vještak je naveo da iz računa broj 920/v1/1 od 4. studenog 2014. proizlazi da je vozilo Mazda popravljeno u ovlaštenom Mazda servisu PERAK AUTO d.o.o. iz kojeg je razvidno da stavke iz računa ne odgovaraju u potpunosti navedenom Izvidu štete jer da je u predmetnom računu uključena zamjena oštećenog desnog retrovizora novim dijelom, dok je osnovnim i naknadnim izvidom štete predviđen popravak istog bez zamjene. Također, da dodatnog izvida štete koji bi eventualno obuhvaćao zamjenu umjesto popravka desnog retrovizora u predmetnom spisu nema. Analizirajući potreban popravak vozila na temelju podataka iz spisa i prikupljenih podataka, vještak je procijenio da visina štete na vozilu osiguranika tužitelja u vrijeme nastanka štetnog događaja iznosi bez uključenog PDV-a 1.610,37 EUR (ranije: 12.133,30 kn).

15. Tužitelj je podneskom od 10. veljače 2023. zatražio da se vještak dodatno očituje u odnosu na oštećenja nastala na desnom retrovizoru, a što je vještak učinio u

nadopuni nalaza i mišljenja od 24. ožujka 2023 (list 97 spisa). Naveo je da na temelju materijalnih dokaza u vidu dostavljenih fotografija nije moguće tehničkim putem utvrditi obim oštećenja desnog retrovizora, odnosno radi li se o ogrebotini ili manjem oštećenju koje je moguće lakiranjem sanirati ili se radi o napuknuću ili većem oštećenju poklopca kućišta retrovizora ili samog retrovizora koji zahtijeva zamjenu istoga. Međutim, vještak navodi da je na temelju osnovnog i naknadnog izvida štete popravak bio moguć bez zamjene predmetnog retrovizora, a ako nije bilo moguće izvršiti popravak bez zamjene, da je bilo potrebno prije samog popravka vozila tražiti dodatni izvi štete koji bi obuhvaćao izmjenu predmetnog retrovizora, a kojeg nema u predmetnom spisu.

16. Tuženik je podneskom od 17. veljače 2023. prigovorio nalazu i mišljenju vještaka u dijelu u kojem je vještak utvrdio da je osiguranik tuženika prešao središnju isprekidanu liniju na kolniku, jer da navedeno ne proizlazi iz skice mjesta prometne nesreće te je predložio da se vještak očituje je li ovakav kontakt mogao nastati i ako je osiguranik tuženika ostao u svojoj traci. Na navedeni prigovor vještak se usmeno očitovao na glavnoj raspravi 22. rujna 2026. (listovi 104-105 spisa) te naveo da u slučaju da se vozilo osiguranika tuženika nastavilo kretati u svom prometnom traku bez prelaska u suprotan prometni trak, a da je pri tome vozilo tužitelja započelo radnju prestrojavanja iz lijevog u desni prometni trak kojim se kretalo vozilo osiguranika tuženika, zbog veće brzine kretanja vozila tužitelja i navedene dinamike ne bi nastao isti obim oštećenja u smislu samog udubljenja na oštećenim dijelovima. Odnosno, došlo bi do veće penetracije samog oštećenja od prednjeg prema stražnjem dijelu na vozilu tužitelja. Stoga da je tehnički jedino moguća dinamika nastanka štetnog događaja da je vozilo osiguranika tuženika prešlo svojim prednjim lijevim krajem u suprotan kolnički trak gdje je vozilo tužitelja već bilo u fazi pretjecanja, odnosno već je prednjim krajem vozila preteklo vozilo osiguranika tuženika i da zbog samog obima i dinamike nastanka oštećenja na vozilu tužitelja jedino bilo moguće utvrditi dinamiku na način na koji je navedeno u nalazu i mišljenju.

17. Sud je u cijelosti prihvatio nalaz i mišljenje vještaka ocijenivši da je isti jasan, sveobuhvatan, izrađen stručnom analizom raspoloživih isprava te sačinjen objektivno i u skladu s pravilima struke, a prigovori parničnih stranaka na nalaz i mišljenje su detaljno i argumentirano otklonjeno. Slijedom navedenoga, ovaj je odbio prijedlog tuženika da se navodni nedostaci u nalazu i mišljenju vještaka Zečića otklone ponavljanjem vještačenja s drugim vještakom prometne struke.

18. Na temelju nalaza i mišljenja vještaka sud je utvrdio da je vozač osiguranika tuženika na mjestu prometne nesreće pomjerio vozilo ulijevo i pri tome prešao preko središnje isprekidane linije u južnu prometnu traku kojom se kretalo vozilo osiguranika tužitelja u trenutku kada je potonje vozilo obavljalo radnju pretjecanja vozila osiguranika tuženika. Pri tome je došlo do bočnog okrznuća prednjeg lijevog dijela vozila osiguranika tuženika na desni bočni dio vozila osiguranika tužitelja. Uzimajući u obzir da nema povećanja dubine oštećenja gledano od prednje prema zadnjoj strani vozila osiguranika tužitelja koje se kretalo većom brzinom u odnosu na vozilo osiguranika tuženika, jedini tehnički održivi uzrok nastanka štetnog događaja je skretanje vozila osiguranika tuženika ulijevo preko isprekidane crte i nalet prednjim lijevim dijelom u desni bočni dio vozila osiguranika tužitelja.

19.1. Ovdje valja istaknuti da je u predmetnoj pravnoj stvari, sukladno prijedlogu obiju parničnih stranaka, sud pribavio i pročitao spis predmeta Prekršajnog suda u Korčuli poslovni broj IIP-147/14 u kojem je i nalaz i mišljenje vještakinje Bepice Borić. S time u vezi, valja istaknuti da vještačenje obavljaju vještaci koje određuje parnični sud sukladno odredbi članka 251. ZPP-a, no to sud ne oslobađa obveze da po slobodnoj ocjeni ispita i ocijeni dokaznu snagu isprave priložene u spis, u konkretnom slučaju nalaz i mišljenje vještakinje Bepice Borić koji je izrađen prema zadatku suda da se utvrdi je li točno da su okrivljenici Miro Ravlić i Mato Silić na opisani način prouzročili navedenu prometnu nesreću, odnosno radi utvrđivanja na koji je način došlo do predmetne prometne nesreće.

19.2. Vještakinja Borić je na listu 5. nalaza i mišljenja navela da se izjava vozača vozila Renault ne uklapa u prometnu situaciju nastanka ove prometne nesreće, tj. da se vozilo Mazda sa svojim gibanjem u pretjecanju vraćalo preuranjeno u svoju kolničku traku i da je to isto vozilo udarilo sa svojim desnim dijelom u lijevo bočni dio vozila Renault jer da bi u tom slučaju došlo do većih oštećenja na oba vozila. Zaključno, vještakinja Borić je utvrdila da je vozač osobnog vozila Mazda u pretjecanju vodio računa o vozilu Renault ispred sebe i u toku pretjecanja je sigurno vozač vozila Renault napravio otklon ulijevo da bi ostvario onakav dodir s vozilom Mazda, a što dokazuju i oštećenja na vozilima i to je jedino tehnički održivo u ovom prometnom slučaju. Uzimajući u obzir utvrđenja iz nalaza i mišljenja vještakinje Borić, na temelju rezultata dokaznog postupka sud u prekršajnom postupku je okrivljenika Miru Ravlića oslobodio od optužbe.

19.3. S obzirom na to da je dinamika nastanka predmetnog štetnog događaja i od vještaka Zečića i od vještakinje Borić utvrđena na istovjetan način, ovaj je sud također prihvatio utvrđenja vještakinje Borić sadržana u nalazu i mišljenju od 28. veljače 2015. te ocijenio nalaz i mišljenje istinitim i vjerodostojnim.

20. Odredbom članka 43. stavku 1. Zakona o sigurnosti prometa na cestama ("Narodne novine", broj: 67/2008., 48/2010., 74/2011., 80/2013., 158/2013., 92/2014. i 64/2015, dalje u tekstu: ZSPC) propisano je da vozač koji namjerava na cesti ili drugoj prometnoj površini obaviti neku radnju vozilom (uključiti se u promet, prestrojiti, odnosno mijenjati prometnu traku, pretjecati, obilaziti, zaustavljati se, skretati udesno ili ulijevo, okretati se polukružno, voziti unatrag i sl.) ne smije početi takvu radnju ako time dovodi u opasnost druge sudionike u prometu ili imovinu, a prije započinjanja radnji iz stavka 1. ovoga članka, vozač je dužan uvjeriti se da to može učiniti bez opasnosti za druge sudionike u prometu ili imovinu, vodeći pritom računa o položaju vozila te o smjeru i brzini kretanja (članak 43. stavak 2. ZSPC).

21. Primjenjujući citiranu zakonsku odredbu na utvrđenja suda prema rezultatima dokaznog postupka, ovaj je sud utvrdio da je odgovornost za nastanak predmetnog štetnog događaja na osiguraniku tuženika koji je svojim vozilom Renault izvršio otklon ulijevo i prešao preko isprekidane crte na prometnu traku kojom se svojim vozilom kretao osiguranik tužitelja koji je u tom trenutku izvršavao radnju pretjecanja. S obzirom na mjesto nastanka oštećenja na vozilima, sud je utvrdio da je vozilo osiguranika tužitelja svojim prednjim dijelom već prešlo vozilo osiguranika tuženika, što znači da je osiguranik tuženika mogao i trebao uočiti vozilo osiguranika tužitelja prije prebacivanja u drugu prometnu traku, odnosno da prije poduzimanja navedene radnje nije poduzeo

potrebne radnje provjere. S druge strane, osiguranik tužitelja je radnju pretjecanja obavljao na dionici ceste gdje je to, s obzirom na oznaku na kolniku (isprekidana uzdužna crta), bilo dozvoljeno. Također, prilikom pretjecanja je zadržao položaj i smjer kretanja te nije prelazio u desnu prometnu traku.

22. U odnosu na visinu nastale štete, prema računu-otpremnici br. 920/v1/1 od 4. studenog 2014. (listovi 21-22 spisa) cijena zamjene i popravka oštećenih dijelova, usluge popravka te autolimarskih i autolakirerskih usluga iznosi 1.778,55 EUR, a što je iznos koji je tužitelj isplatio svome osiguraniku na temelju kasko police osiguranja i koji potražuje u ovome postupku. Budući da je tuženik osporio visinu štete, na ovu okolnost također je izvedeno vještačenje.

23. Sukladno odredbi članka 219. ZPP-a, svaka stranka je dužna iznijeti činjenice i priložiti dokaze na kojima temelji svoj zahtjev ili kojim pobija navode i dokaze protivnika. U smislu citirane odredbe, svaka je stranka dužna dokazati istinitost svojih tvrdnji pa ako u tome ne uspije, njezin zahtjev za pružanje pravne zaštite valja odbiti. Dužnost je stranaka da u parnici iznesu činjenice na kojima temelje svoje zahtjeve i da predlože dokaze kojima se te činjenice mogu utvrditi. Predlaganjem efikasnih dokaza stranka ostvaruje povoljne izglede za svoj uspjeh u parnici, a kada sud ne uspije formirati određeno uvjerenje, nužno je primijeniti pravila o teretu dokazivanja iz odredbe članka 221.a ZPP-a. Ta pravila obvezuju sud da uzme za nedokazanu onu tvrdnju za čiju istinitost stranka, koja se na određenu činjenicu poziva u svoju korist, nije bila u stanju pružiti sudu dovoljno adekvatnih dokaznih sredstava.

24. Usporedbom stavki navedenih na predmetnom računu te izvida štete (listovi 16-20 spisa), razvidno je da izvidom štete nije predviđena zamjena desnog retrovizora navedenog na računu u vrijednosti od 168,18 EUR (ranije: 1.267,17 kuna), a vještak je naveo da na temelju materijalnih dokaza nije mogao tehničkim putem utvrditi ovim oštećenja na spornom dijelu. Stoga, prema ocjeni ovoga suda tužitelj nije dokazao da je obim oštećenja nastalih u predmetnom štetnom događaju na desnom retrovizoru vozila osiguranika tužitelja takav da se isti nije mogao popraviti, a što je bilo predviđeno osnovnim i naknadnim izvidom štete, odnosno da ga je trebalo zamijeniti, što proizlazi iz računa ovlaštenog servisa. Stoga je kod utvrđivanja visine nastale štete, sukladno odredbi članka 219. ZPP-a, sud umanjio iznos računa -otpremnice br. 920/v1/1 od 4. studenog 2014. za vrijednost zamjenskog desnog retrovizora u iznosu od 168,18 EUR.

25. Slijedom navedenoga, ovaj je sud utvrdio da je na vozilu osiguranika tužitelja tužitelj u predmetnom štetnom događaju nastala šteta u iznosu od 1.610,37 EUR. S obzirom na to da tužitelj u ovome postupku potražuje 50% iznosa naknade štete koju je isplatio svome osiguraniku, ovaj sud sukladno odredbi članka 963. u vezi s člankom 1072. stavka 2. ZOO-a nalazi da tužitelj osnovano potražuje naknadu u iznosu od 805,18 EUR. Stoga je odlučeno kao u točki I. izreke presude.

26. S obzirom na utvrđenja iz točke 24. obrazloženja, u preostalom dijelu u iznosu od 84,09 EUR valjalo je tužbeni zahtjev odbiti kao neosnovan te je odlučeno kao točki II. izreke presude.

27.1. U odnosu na zatražene zakonske kamate, odredbom članka 183. stavka 1. ZOO-a propisano je da dužnik dolazi u zakašnjenje kad ne ispuni obvezu u roku

određenom za ispunjenje, a ako rok za ispunjenje nije određen, dužnik dolazi u zakašnjenje kad ga vjerovnik pozove da ispuni obvezu, usmeno ili pisano, izvansudskom opomenom ili započinjanjem nekog postupka čiji je cilj da se postigne ispunjenje obveze.

27.2. Sud će se ukratko osvrnuti na navode iz odgovora na tužbu u dijelu u kojem je osporen tijek zatraženih zakonskih kamata od dana plaćanja pozivom na odredbe Sporazuma o postupanju i ostvarivanju međusobnih regresnih potraživanja od 4. kolovoza 2004. (dalje u tekstu: Sporazum). Naime, u ovom sudskom postupku ne mogu se primjenjivati odredbe Sporazuma s obzirom na to da iz odredbe članka 1. stavka 2. tog Sporazuma, kao i cjelokupnog sadržaja Sporazuma, proizlazi da se njime utvrđuju osnovna načela postupanja kod međusobnog ostvarivanja regresnih zahtjeva postavljenih u mirnom postupku. Budući da je tuženik u mirnom postupku odbio regresni zahtjev kao neosnovan, tužitelj je pokrenuo postupak pred redovnim sudom radi odlučivanja o osnovanosti njegovog zahtjeva te se stoga tuženik ne može pozivati na odredbe Sporazuma već se o osnovanosti tužbenog zahtjeva u odnosu na tijek zatraženih kamata odlučuje na temelju odredaba Zakona o obveznim odnosima.

27.3. S tim u vezi, ukazuje se da odredba članka 963. stavka 1. ZOO-a propisuje da isplatom naknade iz osiguranja prelaze na osiguratelja, po samom zakonu, do visine isplaćene naknade, sva osiguranikova prava prema osobi koja je po bilo kojoj osnovi odgovorna za štetu. U smislu odredbe članka 963. stavka 1. ZOO-a osiguratelj koji je naknadio štetu oštećenoj osobi i na kojega je prešlo pravo osiguranika ima pravo od štetnika, odnosno njegovog osiguratelja naplatiti isplaćeni iznos štete. Isto tako, ima pravo na zatezne kamate na svotu isplaćene naknade štete od dana kada je izvršio isplatu. Takvo pravno shvaćanje izraženo je u odluci Vrhovnog suda Republike Hrvatske poslovni broj Rev-643/2022-2 od 6. prosinca 2023.

27.4. Iz isprava u spisu, konkretno naloga za doznaku po šteti 62 AK 12896 2014/1 od 27. studenog 2014. i izvatka po transakcijskom računu (listovi 25 i 26 spisa), proizlazi da je tužitelj 2. prosinca 2014. svome osiguraniku isplatio iznos od 1.778,55 EUR (ranije: 13.400,47 kuna) te je od toga datuma ostvario pravo na zatezne kamate. Međutim, tužitelj je u tužbenom zahtjevu zatražio zatezne kamate od 3. prosinca 2014. te je sud sukladno članku 2. stavku 1. ZPP-a o tijeku zateznih kamata odlučio sukladno postavljenom tužbenom zahtjevu.

27.5. Stopa zateznih kamata određena je u skladu s člankom 29. stavkom 2. ZOO-a za ostale odnose budući da se u predmetnoj regresnoj parnici raspravlja o iznosu koji je tužitelj isplatio trećoj osobi prema pravilima o izvanugovornoj odgovornosti za štetu. Stoga je odlučeno kao u točki I. izreke presude.

28. Odluka o troškovima postupka temelji se na odredbama članka 151., članka 154. stavka 5., članka 155. i članka 164. stavka 2. ZPP-a budući da tužitelj u samo razmjerno neznatnom dijelu svog zahtjeva nije uspio u parnici. Naime, tužbeni zahtjev je usvojen u iznosu od 805,18 EUR, dok je odbijen u iznosu od 84,09 EUR, što znači da je tužitelj uspio s 90,53% vrijednosti tužbenog zahtjeva. Stoga je sukladno traženju tužitelja (list 105 spisa) valjalo tužitelju priznati trošak prometnog vještačenja u iznosu od 398,17 EUR, dok tužitelju nije priznat trošak zatražen po osnovi sudske pristojbe

za tužbu i presudu, a budući da u tom dijelu zahtjev nije određen u smislu odredbe članka 164. stavka 2. ZPP-a.

29. Na tako utvrđen iznos troška postupka tužitelju su na temelju odredbe članka 151. stavka 3. ZPP-a dosuđene zatezne kamate koje se obračunavaju počevši od dana donošenja ove presude do isplate, po stopi propisanoj čl. 29. ZOO-a za ostale odnose.

30. Stoga je odlučeno kao u točkama III. i IV. izreke presude.

31. Budući da je tuženik koji je postavio zahtjev za naknadom troška parničnog postupka izgubio parnicu, to je sud odlučio kao u točki V. izreke presude.

U Zagrebu 27. listopada 2026.

Sutkinja:
Aleksandra Gumzej

Dokument je elektronički potpisan:
ALEKSANDRA GUMZEJ
Vrijeme potpisivanja:
27-10-2026
13:19:11

DN:
C=HR
O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
2.5.4.97=#130D485233373338383138383373732
L=ZAGREB
S=GUMZEJ
G=ALEKSANDRA
CN=ALEKSANDRA GUMZEJ

Nacrt odluke izradila:
Teodora Gregurić Šoštarić, viša sudska savjetnica

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka može podnijeti žalbu Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u roku od 15 (petnaest) dana od dana ročišta za objavu presude (za stranku koja je bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje) odnosno u roku od 15 (petnaest) dana po primitku presude (za stranku koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje), koja se podnosi putem informacijskog sustava e-Komunikacija ovog suda.

Presuda u postupku u sporovima male vrijednosti može se pobijati samo zbog pogrešne primjene materijalnog prava i zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. ZPP-a, osim zbog povrede iz članka 354. stavka 2. točke 3. ZPP-a (čl. 467. st. 1. ZPP-a).

DNA:

- tužitelju izravno uz rješenje za naplatu sudske pristojbe za presudu
- tuženiku po pun.
- spis u kal. 30 dana

Broj zapisa: **9-3088f-3cbac**

Kontrolni broj: **0dfd2-c583b-cd72d**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=ALEKSANDRA GUMZEJ, L=ZAGREB, O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.